

DW.400.8.2020.IGR
Dw. 83, 2020

Warszawa, dnia 26.06.2020 r.

WYSŁANO DO BIURO WYKONAWCZEGO ZA POTWIERDZENIEM ODBIORU	
29.06.2020	
Podpis	

Decyzja w sprawie interpretacji

art.33 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w związku z §2 ust.1 pkt 11 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych

Na podstawie art.34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą, Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON lub Fundusz) stwierdza, że stanowisko [redacted] w [redacted] (zwanego dalej Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 21 maja 2020 r. o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art.33 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2020 r. poz.426 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji w związku z §2 ust.1 pkt 11 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2015 r. poz.1023) zwanego dalej Rozporządzeniem ZFRON - **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 21 maja 2020 r. Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art.33 ustawy o rehabilitacji w związku z §2 ust.1 pkt 11 Rozporządzenia.

Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art.34 ustawy. Zgodnie z art.34 ust.1 ustawy *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca jest pracodawcą posiadającym status zakładu pracy chronionej. Z tego względu tworzy zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych (dalej również jako ZFRON lub fundusz rehabilitacji) i wydatkuje jego środki zgodnie z regulaminem zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (dalej jako Regulamin ZFRON). Obecnie Wnioskodawca zamierza zmodyfikować Regulamin ZFRON poprzez umożliwienie pracownikom składania wniosków o przyznanie pomocy indywidualnej wraz z załącznikami w formie elektronicznej - za pośrednictwem udostępnionej przez siebie platformy.

Wnioskodawca ma wątpliwości czy takie rozwiązanie będzie prawidłowe, a w szczególności czy skany dokumentów potwierdzających poniesienie przez pracownika wydatków (np. skany faktur za leki, wyroby medyczne) będą wystarczające do przyznania pracownikowi pomocy, a potem udowodnienia organowi kontrolującemu, że pracodawca wydatkował środki ZFRON zgodnie z katalogiem określonym przepisami prawa. Obecnie wnioskodawca wymaga przedłożenia w oryginale dokumentów potwierdzających poniesienie przez pracownika określonych kosztów.

W przypadku niezgodnego z przepisami przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji - pracodawca na podstawie art.33 ust.4a ustawy o rehabilitacji – jest obowiązany do dokonania zwrotu 100% kwoty tych środków na fundusz rehabilitacji oraz do wpłaty w wysokości 30% tych środków na PFRON w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło ujawnienie niezgodnego z ustawą przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji.

W związku z powyższym zadano następujące pytania:

- 1) Czy możliwa jest modyfikacja zasad wnioskowania o pomoc indywidualną poprzez wskazanie w Regulaminie ZFRON, że złożenie wniosku następuje w formie elektronicznej za pośrednictwem platformy udostępnianej przez pracodawcę?
- 2) Czy skan dokumentu potwierdzającego dokonanie przez pracownika wydatku będzie stanowił wystarczający dowód pozwalający na ocenę zasadności przyznania przez pracodawcę pomocy indywidualnej?

Stanowisko Wnioskodawcy:

W ocenie Wnioskodawcy odpowiedzi na powyższe pytania powinny być twierdzące. Zgodnie z art.33 ust.1 i 2 ustawy o rehabilitacji prowadzący zakład pracy chronionej tworzy ZFRON, którego środki pochodzą w przeważającej części ze zwolnień podatkowych. Ponadto, w myśl art.33 ust.9 ustawy o rehabilitacji – dysponentem ZFRON jest pracodawca, który ponosi odpowiedzialność i decyduje o sposobie wydatkowania ZFRON.

Szczegółowe zasady wydatkowania środków funduszu rehabilitacji powinny znaleźć się w regulaminie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych obowiązującym w zakładzie pracy chronionej, który – stosownie do §5 Rozporządzenia – pracodawca ustala w uzgodnieniu z:

- osobami zapewniającymi doraźną i specjalistyczną opiekę medyczną, poradnictwo i usługi rehabilitacyjne na rzecz niepełnosprawnych pracowników tego zakładu;
- działającymi w zakładzie związkami zawodowymi lub, w przypadku ich braku, przedstawicielami wybranymi przez niepełnosprawnych pracowników.

Na podstawie art.33 ust.4 ustawy o rehabilitacji środki ZFRON są przeznaczane na finansowanie rehabilitacji zawodowej, społecznej i leczniczej, w tym na indywidualne programy rehabilitacji osób niepełnosprawnych opracowane przez powołane przez pracodawców komisje rehabilitacyjne oraz ubezpieczenie osób niepełnosprawnych, zgodnie z zakładowym regulaminem wykorzystania tych środków.

Jednocześnie wydatkom, o których mowa w §2 Rozporządzenia ZFRON, towarzyszyć zawsze musi przesłanka wynikająca z §4a, zgodnie z którą, warunkiem wykorzystania ZFRON jest dokonywanie wydatków z tego funduszu w sposób celowy i oszczędny z uwzględnieniem optymalnego doboru metod i środków realizacji w stosunku do zakładanych efektów. Zatem

z tego funduszu nie można finansować wszelkich wydatków, lecz jedynie te, które spełniają cele określone w ustawie o rehabilitacji oraz w Rozporządzeniu ZFRON.

Zgodnie z przepisem §3 Rozporządzenia ZFRON pomoc indywidualną, o której mowa w §2 ust.1 pkt 11, przyznaje się na wniosek:

- 1) osób niepełnosprawnych:
 - a) zatrudnionych w zakładzie na podstawie stosunku pracy lub umowy o pracę nakładczą, w tym przebywających na urloпах bezpłatnych oraz urloпах wychowawczych,
 - b) będących uczniami odbywającymi praktyczną naukę zawodu w tym zakładzie,
 - c) niepracujących byłych pracowników tego zakładu, z zastrzeżeniem §7;
- 2) rodziców lub prawnych opiekunów dzieci, o których mowa w §2 ust.1 pkt 11 lit.g.

Wniosek o przyznanie pomocy indywidualnej powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 3) cel, formę i kwotę wnioskowanej pomocy,
- 4) uzasadnienie udzielenia pomocy,
- 5) oświadczenie o dochodzie i liczbie członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym.

Przepisy Rozporządzenia ZFRON określają zatem jedynie obligatoryjne elementy wniosku, ale nie narzucają jego formy ani sposobu dokumentowania wydatków, o których refundację występuje pracownik.

Wymóg dołączania przez pracownika niepełnosprawnego faktur, rachunków i innych dokumentów potwierdzających dokonanie wydatku w zakresie procedury udzielania pomocy indywidualnej nie wynika bezpośrednio z przepisów Rozporządzenia ZFRON.

W praktyce jednak takie dowody są od pracowników wymagane, gdyż pracodawcą powinien dysponować kompleksową wiedzą i dokumentacją, która pozwoli na podjęcie decyzji co do zasadności przyznania pracownikowi pomocy. Ostatecznie bowiem to na pracodawcy – w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wydatkowaniu środków ZFRON w ramach pomocy indywidualnej – będzie ciążył obowiązek zwrotu 100% nieprawidłowo wydatkowanych środków na ZFRON oraz zapłaty sankcji w wysokości 30% środków.

Dlatego też to w interesie pracodawcy jest posiadanie odpowiednich dokumentów potwierdzających dokonanie wydatków na cele określone w przepisach ustawy o rehabilitacji i Rozporządzenia ZFRON.

W ocenie Wnioskodawcy wystarczające jest jednak posiadanie skanu dokumentacji potwierdzającej dokonanie przez pracownika wydatku podlegającego refundacji w ramach pomocy indywidualnej.

Przejęcie z tradycyjnej formy papierowej na wersję elektroniczną wniosków o pomoc indywidualną, co będzie wiązało się również z posiadaniem przez pracodawcę jedynie skanów dowodów (dotychczas Wnioskodawca wymagał oryginałów) poniesienia przez pracowników określonych wydatków, szczególnie w dobie obecnie panującej epidemii i wielu restrykcji w zakresie przemieszczania się – wydaje się uzasadnione, gdyż zapewni większą dostępność pomocy poprzez umożliwienie potencjalnemu beneficjentowi pomocy możliwości złożenia wniosku bez wychodzenia z domu.

W świetle przedstawionych powyżej wywodów, Wnioskodawca uznaje swoje stanowisko zaprezentowane na wstępie za prawidłowe.

Na tle przedstawionego zdarzenia przyszłego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art.34 ust. 1 ustawy przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

W myśl art.33 ust.1 ustawy o rehabilitacji pracodawca prowadzący zakład pracy chronionej tworzy zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Cele na jakie mogą być wydatkowane środki ZFRON są określone w art.33 ust.4 ustawy o rehabilitacji. Stosownie do tego przepisu - pracodawca jest obowiązany przeznaczać środki ZFRON na finansowanie rehabilitacji zawodowej, społecznej i leczniczej, w tym na indywidualne programy rehabilitacji osób niepełnosprawnych opracowywane przez powołane przez pracodawcę komisje rehabilitacyjne oraz ubezpieczenie osób niepełnosprawnych, zgodnie z zakładowym regulaminem wykorzystania tych środków.

Jednocześnie na podstawie art.33 ust.9 ustawy o rehabilitacji dysponentem zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych jest pracodawca. Tym samym pracodawca

prowadzący zakład pracy chronionej ponosi odpowiedzialność i decyduje o wydatkowaniu środków ZFRON.

Szczegółowe zasady wydatkowania środków ZFRON powinien zawierać zakładowy regulamin wykorzystania środków funduszu rehabilitacji. Tryb ustalania tego regulaminu określa Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Zgodnie z §5 Rozporządzenia ZFRON - pracodawca ustala zakładowy regulamin wykorzystania środków funduszu rehabilitacji w uzgodnieniu z:

- osobami, zapewniającymi doraźną i specjalistyczną opiekę medyczną, poradnictwo i usługi rehabilitacyjne na rzecz niepełnosprawnych pracowników tego zakładu;
- działającymi w zakładzie związkami zawodowymi lub, w przypadku ich braku, przedstawicielami wybranymi przez niepełnosprawnych pracowników.

Uzgodnień dokonuje się w ustalonym przez strony terminie, nie później jednak niż w ciągu 30 dni od dnia przedłożenia przez pracodawcę Regulaminu ZFRON do uzgodnienia. W przypadku braku uzgodnienia po upływie tego terminu, Regulamin ZFRON ustala sam pracodawca.

Regulamin ZFRON, niezwłocznie po jego ustaleniu, jest podawany do wiadomości pracownikom przez jego ogłoszenie w miejscu ogólnie dostępnym.

Rozporządzenie ZFRON określa również rodzaje wydatków jakie mogą być ponoszone ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Zgodnie z §2 ust.1 pkt 11 Rozporządzenia ZFRON - środki tego funduszu przeznacza się na pomoc indywidualną dla osób niepełnosprawnych. Pomoc indywidualna jest pomocą przyznawaną na wniosek, który mogą złożyć:

- a) osoby niepełnosprawne:
 - zatrudnione w zakładzie na podstawie stosunku pracy lub umowy o pracę nakładczą, w tym przebywające na urloпах bezpłatnych oraz urloпах wychowawczych,
 - będące uczniami odbywającymi praktyczną naukę zawodu w tym zakładzie,
 - będące niepracującymi byłymi pracownikami,
- b) rodziców lub prawnych opiekunów dzieci, o których mowa w §2 ust.1 pkt 11 lit.g.

Wniosek o przyznanie pomocy indywidualnej powinien zawierać takie dane jak:

- imię i nazwisko,

- numer PESEL, a w przypadku jego braku numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- cel, formę i kwotę wnioskowanej pomocy,
- uzasadnienie udzielenia pomocy,
- oświadczenie o dochodzie i liczbie członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym.

Wysokość przyznawanej pomocy indywidualnej uzależnia się od sytuacji materialnej i losowej wnioskodawcy. Może być ona udzielana jako pomoc bezzwrotna lub jako nieoprocentowana pożyczka, przy czym ta ostatnia może być częściowo lub całkowicie umorzona w przypadku, gdy wykorzystana została zgodnie z przeznaczeniem.

Ustawa o rehabilitacji ani też Rozporządzenie ZFRON nie zawiera uregulowań dotyczących sposobu dokumentowania przyznawanej pomocy indywidualnej. Jednocześnie należy zauważyć, że na podstawie art.66 ustawy o rehabilitacji – w sprawach nieunormowanych przepisami tej ustawy stosuje się Kodeks postępowania administracyjnego, Kodeks cywilny oraz Kodeks pracy.

Stosunku pomiędzy pracodawcą a pracownikiem mają charakter cywilnoprawny. Z tego względu w zakresie dokumentowania pomocy indywidualnej należy sięgnąć do przepisów Kodeksu cywilnego (dalej również jako KC).

Ustawa z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz.1311) wprowadziła nowe uregulowania dotyczące oświadczenia woli w postaci dokumentu (art.77² KC.) oraz nośnika informacji jako dokumentu (art.77³ KC). Przepisy te obowiązują od dnia 8 września 2016 r.

Zgodnie z art.77² KC – do zachowania dokumentowej formy czynności prawnej wystarcza złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu, w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie. Forma dokumentowa to nowa, uproszczona postać formy pisemnej, która pojawia się obok formy pisemnej. Z dochowaniem formy dokumentowej mamy więc mieć do czynienia nie tylko w przypadku dokumentu w postaci tekstowej z podpisem powielanym mechanicznie (np. faksymile, kopia faksowa, zeskanowana), w postaci audialnej lub audiowizualnej, lecz także wiadomości elektronicznej (mailowej) zakończonej wpisem imienia i nazwiska składającego lub danymi pozwalającymi ustalić jego tożsamość. Za warunek bezwzględny przepis ten uznaje możliwość indywidualizacji składającego oświadczenie.

Nowa jakość związana z wprowadzeniem formy dokumentowej sprowadza się w zasadzie do możliwości udokumentowania faktu dokonania czynności prawnej na nośnikach informacji opartych na innym niż pismo sposobie wyrazu oświadczeń woli.

Z kolei art. 77³ KC jest następstwem wprowadzenia do polskiego porządku prawnego nieznannej wcześniej formy dokumentowej. W myśl tego przepisu – dokumentem jest nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jego treścią. Od czasu wejścia w życie powyższych zmian Kodeksu cywilnego - dokument pisemny lub elektroniczny można sporządzić w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej.

Do zachowania formy pisemnej i elektronicznej konieczny jest podpis tradycyjny lub podpis elektroniczny poświadczony odpowiednim certyfikatem. Natomiast forma dokumentowa stanowi formę o niższym poziomie sformalizowania niż forma pisemna, ponieważ nie wymaga własnoręcznego podpisu. Forma dokumentowa zachowana będzie tylko wówczas, gdy podmiot składający oświadczenie woli sam utrwali jego treść w postaci dokumentu lub wyrazi zgodę na utrwalenie oświadczenia w postaci dokumentu przez inną osobę. Utrwalenie treści oświadczenia przez inną osobę, także drugą stroną czynności prawnej, bez zgody osoby składającej oświadczenie, nie będzie mogło być kwalifikowane jako zachowanie formy dokumentowej. Skutki prawne niezachowania formy dokumentowej regulowane są przez art. 74 KC. Jeśli przepis szczególny nie stanowi, że skutkiem niezachowania formy dokumentowej jest nieważność czynności prawnej, forma dokumentowa zastrzeżona jest jedynie dla celów dowodowych – ad probationem.

Do zachowania formy dokumentowej wystarcza złożenie oświadczenia woli w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie w jednej z postaci dokumentu zdefiniowanego w art. 77³ KC. Jeżeli brak jest możliwości ustalenia osoby składającej oświadczenie woli, nie jest możliwe uznanie, że zostało ono złożone w formie dokumentowej. W art. 77² KC chodzi o identyfikację dokonywaną przez adresata oświadczenia woli. Musi on być w stanie w razie takiej potrzeby udowodnić w postępowaniu sądowym, od kogo oświadczenie pochodzi. Kodeks cywilny nie wprowadził domniemań prawnych w tym przedmiocie, co jest właściwe, choćby ze względu na łatwość posłużenia się cudzym urządzeniem elektronicznym przez osobę składającą oświadczenie woli. Przepis nie określił sposobu ustalenia osoby, która złożyła oświadczenie woli. Już z treści dokumentu może wynikać, kto je złożył. Omawiany wymóg będzie spełniony nie tylko wtedy, gdy ustalenie tożsamości osoby składającej oświadczenie nie wymaga jakichkolwiek działań w tym celu,

ale też wówczas, gdy są one niezbędne. Chodzi np. o weryfikację podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP, który nie jest kwalifikowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 78¹ KC, a także o możliwość ustalenia tożsamości osoby składającej oświadczenie woli przez zapoznanie się z numerem telefonu, z którego nadana została wiadomość tekstowa (tzw. SMS), adresem nadawcy poczty elektronicznej, danymi konta na portalu społecznościowym czy komunikatora elektronicznego.

Konstytutywną cechą dokumentu jest jego intelektualna zawartość, czyli informacja jako treść obejmująca różnego rodzaju oświadczenia. Zgodnie z literalnym brzmieniem definicji dokumentu - dokument może zatem zawierać dowolne informacje. Nie ulega wątpliwości, że treścią dokumentu w rozumieniu art. 77³ KC mogą być wszelkie oświadczenia woli. Świadczy o tym fakt, że definicja dokumentu służy przede wszystkim określeniu formy dokumentowej, ta zaś odnosi się właśnie do oświadczeń woli. Dodatkowym uzasadnieniem jest także umiejscowienie analizowanego przepisu w dziale III tytułu IV księgi pierwszej Kodeksu cywilnego, regulującym formę czynności prawnych, a więc sposób wyrażania oświadczeń woli. Pomimo umiejscowienia definicji dokumentu w przepisach dotyczących oświadczeń woli wydaje się, że pojęciem dokumentu należy także objąć wszelkie inne oświadczenia, w tym oświadczenia wiedzy czy przejawy uczuć. Wiele przepisów szczegółowych regulujących tego typu oświadczenia odwołuje się do konstrukcji dokumentu. Nie można wykluczyć, że ustawowa definicja dokumentu obejmie także inne elementy treści niż oświadczenia woli lub inne oświadczenia, o których mowa w art. 65¹ KC.

Ze względu na cywilnoprawny charakter stosunków pomiędzy dysponentem ZFRON a pracownikiem uprawnionym do skorzystania z pomocy indywidualnej przewidzianej przepisami ustawy o rehabilitacji oraz Rozporządzenia - rozwiązania zawarte w art. 77² KC oraz art. 77³ KC mają również odniesienie do dokumentowania pomocy indywidualnej, o której mowa w §2 ust.1 pkt 11 Rozporządzenia.

Jak przedstawiono to powyżej dokumentem jest każdy nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jego treścią. W takim rozumieniu - skan faktury za leki, wyroby medyczne czy innych wydatków ponoszonych przez pracownika – jest dokumentem. Dlatego też brak jest przeszkód prawnych do tego, aby papierowa dokumentacja dotycząca tej formy pomocy udzielanej osobom niepełnosprawnym, była najpierw zeskanowana do formatu PDF, a następnie w tym formacie przekazywana pomiędzy pracownikiem a pracodawcą.

Aby móc zastosować rozwiązania przewidziane art.77² KC oraz art.77³ KC – dysponent środków ZFRON powinien zawrzeć taką możliwość w Regulaminie ZFRON. Z wprowadzonych zapisów powinna wynikać - w sposób jednoznaczny - możliwość przekazywania dokumentacji w formie dokumentowej.

Wnioskodawca wskazał, że zamierza zmodyfikować Regulamin ZFRON poprzez umożliwienie pracownikom składania wniosków o przyznanie pomocy indywidualnej wraz z załącznikami - za pośrednictwem udostępnionej przez siebie platformy.

Jednocześnie należy zauważyć, że § 4a Rozporządzenia ZFRON, zgodnie z którym, warunkiem wykorzystania zakładowego funduszu rehabilitacji jest dokonywanie wydatków w sposób celowy oraz oszczędny z uwzględnieniem optymalnego doboru metod i środków realizacji w stosunku do zakładanych efektów – odnosi się do dokonywanych wydatków ze środków ZFRON, a nie sposobu ich dokumentowania. §2 ust.1 pkt 11 Rozporządzenia ZFRON zawiera zamknięty katalog rodzajów wydatków ponoszonych w ramach pomocy indywidualnej dla osób niepełnosprawnych. Tylko wydatki określone w tym przepisie mogą być finansowane ze środków ZFRON. Natomiast sposób dokumentowania poniesionych wydatków jest odrębną kwestią, bowiem wydatek nie jest tożsamy z jego dokumentowaniem. Dlatego to w Regulaminie ZFRON ustala się szczegółowe zasady m.in. dokumentowania poniesionych przez pracownika wydatków w ramach pomocy indywidualnej.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko z siedzibą w
wyrażone we wniosku z dnia 21 maja 2020 r., w sprawie interpretacji art.33 ustawy o rehabilitacji w związku z §2 ust.1 pkt 11 Rozporządzenia ZFRON - jest **prawidłowe**.

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domańska
26.06.2023r.

